

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

זר חרש חלק ב - חקת / בלק		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	סד ע"ב	הנג-תקב
שני	סה ע"א	תקב-תקיא
שלישי	סה ע"ב	תקיא-תקיט
רביעי	סו ע"א	תקיט-תקכח
חמישי	סו ע"ב	תקכח-תקל"ז
שישי	סז ע"א	תקל"ז-תקמז
שבת	סז ע"ב	תקמז-תקנח

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ברשת"ק וכי תשאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 328 | פרשת כי תשא תשפ"ה

י"ל בעזרה שית"ע"י
בית הוהר "מתוך מדבש" ת.ר. 5315 ירושלים

רצה הקב"ה לתקן את ישראל שיהיו כמו העליונים

פתח ואמר, (שיר ב ב) פְּשׁוּשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת, בָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לִזְוֹן לְיִשְׂרָאֵל כְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא, וְלִמְהוּי שׁוּשְׁנָה חֲדָא בְּאַרְעָא כְּגוּוּנָא עֲלָאָה, וְשׁוּשְׁנָה דְסִלְקָא רִיחָא וְאַתְבְּרִיר מְכַל שְׁאָר וּוְרֵדִין דְעֲלָמָא, לָא הוּי אֵלָא הֵהִיא דְסִלְקָא בֵּין הַחוּחִים, וְדָא אַרְחָא כְּדָקָא יָאוּת, וְעַל דָּא זְרַע שְׁבַעֲיָן זִוּגִין, דְהוּוּ שְׁבַעֲיָן נֶפֶשׁ, וְאַעֲיִל לִזְוֹן בֵּין הַחוּחִים, וְאַיְנוּן חוּחִים מִיַּד דְהוּוּ אֵינּוּן זִוּגִין תְּמָן, סְלִיקוּ עֲנַפִּין וְטְרַפִּין, וְשְׁלִיטוּ עַל עֲלָמָא, וּכְדִין פְּרַחַת שׁוּשְׁנָה בֵּינֵיהוּ.

כִּיּוֹן דְבָעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא שׁוּשְׁנָה, וְלִקִּיט לָהּ מִבֵּינֵיהוּ, כְּדִין יְבָשׁוּ חוּחִים וְאַזְדְּרִיקוּ וְאַשְׁתַּצִּיאוּ וְלֹא אַתְחַשְׁבוּ לְכֻלּוּם, בְּשַׁעְתָּא דְאַזִּיל לְמִלְקַט שׁוּשְׁנָה דָּא, לְאַפְקָא בְּרִיָּה

מתוך מדבש

החוּחִים שְׁהִם הַמְצָרִים וְהַקְּלָפוֹת, וְאַיְנוּן חוּחִים מִיַּד דְהוּוּ אֵינּוּן זִוּגִין תְּמָן וְאַלוּ הַחוּחִים מִיַּד שְׁהִיו אֵלוּ הַזִּוּגוֹת שֶׁם בְּמִצְרִים, סְלִיקוּ עֲנַפִּין וְטְרַפִּין וְשְׁלִיטוּ עַל עֲלָמָא הַעֲלוּ עֲנַפִּים וְעֲלִים וְשְׁלִטוּ עַל כָּל הָעוֹלָם, וּכְדִין פְּרַחַת שׁוּשְׁנָה בֵּינֵיהוּ וְאַזּוּ פְּרַחַת הַשׁוּשְׁנָה שְׁהִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (עָמוֹס א ז) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמַאֲד מְאֹד.

כִּיּוֹן דְבָעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא שׁוּשְׁנָה כִּיּוֹן שְׂרַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא אֶת הַשׁוּשְׁנָה, וְלִקִּיט לָהּ מִבֵּינֵיהוּ וְלִקִּט אוֹתָהּ מִבֵּינֵיהֶם, כְּדִין יְבָשׁוּ חוּחִים וְאַזְדְּרִיקוּ וְאַשְׁתַּצִּיאוּ וְלֹא אַתְחַשְׁבוּ לְכֻלּוּם אֲזוּ יְבָשׁוּ הַחוּחִים וְנִזְרְקוּ וְנִשְׁמְדוּ וְלֹא נִחְשְׁבוּ עוֹד לְכֻלּוּם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּיַם סוּף, (שְׁס יז כט) וַיִּשְׁכּוּ הַיָּמִים וַיִּכְסּוּ אֶת הַרְּכָב וְגו' לֹא נִשְׁאָר בָּהֶם עַד אַחַד. וּמְפָרֵשׁ כִּי בְּשַׁעְתָּא דְאַזִּיל לְמִלְקַט שׁוּשְׁנָה דָּא לְאַפְקָא בְּרִיָּה בּוֹכְרִיָּה בְּשַׁעָּה שְׁהִלְךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלִקֵּט אֶת הַשׁוּשְׁנָה דְהֵינּוּ לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי כְּכוּרֵי מִמְצָרִים, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲזַל מְלָכָא גּוּ

רצה הקב"ה לתקן את ישראל שיהיו כמו העליונים

פתח רבי יוסי לפרש את הענין ואמר מה שכתוב פְּשׁוּשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת, פְּרוּשׁוּ כִי בָּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לִזְוֹן לְיִשְׂרָאֵל כְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא רַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַקֵּן אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁהִיו כְּעִין שֶׁל מַעְלָה, וְלִמְהוּי שׁוּשְׁנָה חֲדָא בְּאַרְעָא כְּגוּוּנָא עֲלָאָה וְשְׁהִיו שׁוּשְׁנָה אַחַת בְּאַרְץ כְּדָגְמַת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא סוּד שׁוּשְׁנָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְשׁוּשְׁנָה דְסִלְקָא רִיחָא וְאַתְבְּרִיר מְכַל שְׁאָר וּוְרֵדִין דְעֲלָמָא וְשׁוּשְׁנָה הַמַּעְלָה רִיחַ וְהִיא מְבַחֶרֶת מְכַל שְׁאָר הַשׁוּשְׁנִים שְׁבַעֲוֹלָם לָא הוּי אֵלָא הֵהִיא דְסִלְקָא בֵּין הַחוּחִים אֵינָה אֵלָא אוֹתָהּ הַשׁוּשְׁנָה הַגְּדֹלָה בֵּין הַחוּחִים, וְדָא אַרְחָא כְּדָקָא יָאוּת וְזוּ מְרִיחָה רִיחַ חֲזַק כְּרֵאוּי, כְּמוֹ כִּן הִיוּ צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַגְדִּיל בֵּין הַחוּחִים שְׁהִם הַמְצָרִים כְּמוֹ הַשׁוּשְׁנָה, וְעַל דָּא זְרַע שְׁבַעֲיָן זִוּגִין וְעַל כֵּן זְרַע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁבַעֲיָם זִוּגוֹת זְרַע קִדְשׁ דְהוּוּ שְׁבַעֲיָן נֶפֶשׁ שְׁהִם הִיוּ שְׁבַעֲיָם נֶפֶשׁ יוֹצְאֵי יָרֵךְ יַעֲקֹב, וְאַעֲיִל לִזְוֹן בֵּין הַחוּחִים וְהַכְּנִיס אוֹתָם בֵּין

בוכריה, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אָזַל מִלְפָּא גּוּ פְּמָה חַיִּילִין רַבְרַבְנִין וְשְׁלִיטִין, עִם דְּגָלִין פְּרִישָׁן, וְאַפִּיק לְבָרְיָה בּוּכְרִיָּה בְּכַמָּה גְבוּרִין, וְאַיִיתִי לִיָּה לְהִיכְלִיָּה, וְיִתִּיב סְגִי בְּבִי מִלְפָּא.

כִּיּוֹן דְּחַב לְגַבֵּי אַבּוּהָ, אוֹכַח לִיָּה וְאַלְקֵי לִיָּה, דְּכַתִּיב (שׁוֹפְטִים ב יד) וַיַּחַר אֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שׁוֹסִים וְגו', סָרַח כְּמִלְקָדְמִין וּמְרַד בְּאַבּוּהָ, אֶפְקִיָּה מִבֵּיתִיהָ.

מָה עֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל, חָמוּ דְהָא אֲתַבְדְּרוּ לְכַבְל, אֲתַעְרְבוּ בְּעַמְמַיָּא, נְסִיבוּ נְשִׁין נְכָרִיּוֹת, וְאוּלִּידוּ בְּנִין מְנַהוֹן, עִם כָּל דָּא אֵימָא קְדִישָׁא הוּת אֶפּוֹטְרוֹפּוּסָא עַלְיָהּוּ.

וְעַל דְּעַבְדֵּי הָכֵי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, הוּאִיל וְכִסּוּפָא אִיהוּ, לִיתִי בְּרִי אִיהוּ מְגַרְמִיָּה, דְּהוּאִיל וְחַלְל יִקְרִי לָא אֲתַחְזִי דְאַנָּא אִיזִיל תַּמָּן, לְאַפְקָא לִיָּה וּלְמַעְבַּד לִיָּה נְסִין וְגְבוּרִין כְּמִלְקָדְמִין.

תָּבוּ אֵינּוֹן בְּלָא סִיוְעָא דְאַתְחַזּוּ לּוֹן, בְּלָא פְּלִיאָן וְנְסִין, אֲלָא כְּלָהוּ מִתְבַּדְּרָן, כְּלָהוּ לְאָן כְּמַסְכְּנֵנוּ, וְתָבוּ לְהִיכְלָא דְמִלְפָּא בְּכִסּוּפָא, וְאַיִמָּא קְדִישָׁא עֲרַבְתָּ לּוֹן.

מְתוֹק מְדַבֵּשׁ

כָּל זֶה אִמָּא הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הֵיחָד אֶפּוֹטְרוֹפּוּס עַלְיָהֶם, וְתַמִּיד הַמְלִיצָה טוֹב בְּעֵדָם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא.

וְעַל דְּעַבְדֵּי הָכֵי וְעַל שְׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל כֶּף שְׁנִשְׂאוּ נְשִׁים נְכָרִיּוֹת בְּכַבְל, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר הוּאִיל וְכִסּוּפָא אִיהוּ אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּיּוֹן שְׁבִדְיוֹן הוּא לִי שְׂבָנֵי נְשָׂאוּ נְשִׁים נְכָרִיּוֹת, לִיתִי בְּרִי אִיהוּ מְגַרְמִיָּה יְבָא בְּנֵי הוּא מְעַצְמוּ, דְּהוּאִיל וְחַלְל יִקְרִי לָא אֲתַחְזִי דְאַנָּא אִיזִיל תַּמָּן הוּאִיל וְחַלְל אֶת כְּבוֹדֵי אֵינוּ רְאוּי שְׂאֵנִי אֲלֵךְ שֶׁם לְאַפְקָא לִיָּה וּלְמַעְבַּד לִיָּה נְסִין וְגְבוּרִין כְּמִלְקָדְמִין לְהוּצִיאוּ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נְסִים וְגְבוּרִוֹת כְּמוֹ בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.

תָּבוּ אֵינּוֹן בְּלָא סִיוְעָא דְאַתְחַזּוּ לּוֹן בְּלָא פְּלִיאָן וְנְסִין חֲזָרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכַּבְל בְּלָא סִיוְעָ הֲרָאוּ לָהֶם בְּלָא נְפִלְאוֹת וְנְסִים, אֲלָא כְּלָהוּ מִתְבַּדְּרָן, כְּלָהוּ לְאָן כְּמַסְכְּנֵנוּ אֲלָא כְּלָם בָּאוּ מִפְּנִיָּם, וְכָלֶם הָיוּ עֵיפִים בְּעֵנִיּוֹת, וְתָבוּ לְהִיכְלָא דְמִלְפָּא בְּכִסּוּפָא וְחֲזָרוּ לְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּבוּשָׁה, וְאַיִמָּא קְדִישָׁא עֲרַבְתָּ לּוֹן וְאַמָּא הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה עֲרַבְתָּ בְּשִׁבְלֵם שְׁלָא יַחְטְאוּ עוֹד. (דף קפ"ט ע"ב, ובבבאורינו כרך ח עמ' קכב-קכד)

כְּמָה חַיִּילִין רַבְרַבְנִין וְשְׁלִיטִין עִם דְּגָלִין פְּרִישָׁן כְּזִמְן הַהוּא הֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ עִם כְּמָה חַלְלִים וְשָׂרִים וְשְׁלִטוֹנִים עִם דְּגָלִים פְּרוּשִׁים, וְאַפִּיק לְבָרְיָה בּוּכְרִיָּה בְּכַמָּה גְבוּרִין וְהוּצִיָּא אֶת בְּנֵי כְּבוֹרוֹ מִמִּצְרַיִם בְּכַמָּה גְבוּרִוֹת, וְאַיִיתִי לִיָּה לְהִיכְלִיָּה, וְיִתִּיב סְגִי בְּבִי מִלְפָּא וְהִבִּיא אוֹתוֹ לְהִיכְלוֹ דְּהֵינּוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְיָשַׁב זְמַן רַב בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

כִּיּוֹן דְּחַב לְגַבֵּי אַבּוּהָ כִּיּוֹן שְׁחָטָא לְאַבּוּי בִּימֵי שְׁפוּט הַשׁוֹפְטִים (כְּמִנְחָל בְּשׁוֹפְטִים ג), אוֹכַח לִיָּה הוֹכִיחַ אוֹתוֹ עַל יְדֵי הַנְּבִיאִים, וְאַלְקֵי לִיָּה וְהִלְקָה אוֹתוֹ דְּכַתִּיב וַיַּחַר אֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד שׁוֹסִים וַיִּשְׁפוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם. אַחַר כֶּף בִּימֵי בֵּית רֵאשׁוֹן סָרַח כְּמִלְקָדְמִין וּמְרַד בְּאַבּוּהָ, אֶפְקִיָּה מִבֵּיתִיהָ חָטָא כְּמִקְדָּם וּמְרַד בְּאַבּוּי וְהוּצִיאוּ מִבֵּיתוֹ וְגָלָה לְכַבְל.

מָה עֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל מָה עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת כְּכַל, חָמוּ דְהָא אֲתַבְדְּרוּ לְכַבְל רָאוּ שְׁנַתְפְּזָרוּ לְכַבְל, אֲתַעְרְבוּ בְּעַמְמַיָּא נְתַעְרְבוּ בְּגוּיִם נְסִיבוּ נְשִׁין נְכָרִיּוֹת וְאוּלִּידוּ בְּנִין מְנַהוֹן נְשָׂאוּ נְשִׁים נְכָרִיּוֹת וְהוּלִידוּ בְּנִים מֵהֶם, עִם כָּל דָּא אֵימָא קְדִישָׁא הוּת אֶפּוֹטְרוֹפּוּסָא עַלְיָהּוּ עִם

אם יחזרו בתשובה, נחשב לישראל כאלו סבלו כל הצרות בגלות

חאבו כמלקדמין, מה עבד קדשא ברוף הוא, אפיק להאי ברא כמלקדמין מהיכליה, ואימיה בהדיה, אמר, מפאן ולהלאה אימא וברה יסבלון כמה בישין פחדא, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם.

ועל דא כתיב (דברים ד ל) בצר לה ומצאוף כל הדברים האלה באחרית הימים, מאי באחרית הימים, אלא דא היא אימא קדישא דהיא אחרית הימים, ועמה סבלו כל מה דסבלו בגלותא.

ואילו יהדרון בתיובתא, אפילו חד ביש או חד צערא דייעבר עלייהו, אתחשב עלייהו כאלו סבלו כלא, ואי לאו, סתים קיצא (ל"ג בישא) וכל דרין דיליה, כמה דאמר בוצינא קדישא, דכתיב (ויקרא כה ל) לצמיתות לקונה אותו לדורותיו, וכל דא בתיובתא תליא מילתא. אמר רבי חייא, ודאי הכי הוא, ועל דא גלותא אתמשף.

אבל קדשא ברוף הוא כל מה דמחא (נ"א דלקא) לון לישראל, בהאי אחרית הימים, ובהאי אחרית הימים יעביד לון נסין ונוקמין, דכתיב (ישעיה ב ב) והיה באחרית הימים, נכון יהיה הר בית יהו"ה בראש ההרים.

מתוק מדבש

עלייהו כאלו סבלו כלא נחשב להם כאלו סבלו כל הצרות בגלות, ואי לאו ואם לא יחזרו בתשובה, אז סתים קיצא וכל דרין דיליה נסתם הקץ וכל דורותיו נעלמים, וצריכים לחכות עד הזמן של בעתה שאז יסתים הקץ. כמה דאמר בוצינא קדישא כמו שאמר המאור הקדוש שהוא רבי שמעון דכתיב בבית מושב עיר חומה, ואם לא יגאל וגו' וקם הבית וגו' לצמיתות לקונה אותו לדורותיו פרוש אם לא יגאל הבית שבו מושב אלהים שהיא בית המקדש, עיר חומה זו ירושלים על ידי תשובה, וקם הבית בגלות לצמיתות עד שישלם הקץ (עין אור המסיס הקדוש על פסוק וס), ומסיק דבריו ואמר כי וכל דא בתיובתא תליא מילתא וכל ענין הגאולה תלוי בתשובה, אמר רבי חייא לרבי יוסי ודאי הכי הוא פדבריה שתשובה מועלת, ועל דא גלותא אתמשף ועל פן הגלות נמשכת כל כך עד שישאל יעשו תשובה שלמה, ונמצא חזר מסבתו שאין מועלת תשובה עד שירצו את עונם, כי ודאי תשובה מועלת לקרב את קץ הגאולה.

וממשיך ואמר אבל קדשא ברוף הוא כל מה דמחא לון לישראל אבל הקדוש ברוף הוא כל מה שמלקה את ישראל בגלות, בהאי אחרית הימים הוא בכת השכינה הנקראת אחרית הימים שהיא מלקה את ישראל ברחמים, ובהאי אחרית הימים יעביד לון נסין ונוקמין ובאותה הבחינה הנקראת אחרית הימים שהיא

אם יחזרו בתשובה, נחשב לישראל כאלו סבלו כל הצרות בגלות

חאבו כמלקדמין חטאו כמקדם, מה עבד קדשא ברוף הוא מה עשה הקדוש ברוף הוא, אפיק להאי ברא כמלקדמין מהיכליה ואימיה בהדיה הוציא את בני ישראל מהיכלו כבתחלה, ואמו שהיא השכינה הקדושה גלתה עמהם, אמר הקדוש ברוף הוא מפאן ולהלאה אימא וברה יסבלון כמה בישין פחדא מפאן ולהלאה השכינה עם בניה יסבלון כמה רעות יחד, הדא הוא דכתיב וזה שאמר הקדוש ברוף הוא לישראל ובפשעיהם שלחה אמהם היינו השכינה שנשתלחה עמכם בגלות.

ועל דא כתיב ועל זה כתוב בצר לה ומצאוף כל הדברים האלה באחרית הימים ושואל מאי באחרית הימים מה פונתו, ואמר אלא דא היא אימא קדישא דהיא אחרית הימים אלא זו היא השכינה הקדושה שהיא נקראת אחרית הימים, בשביל שהיא אחרית ספירות העליונות הנקראות ימים, ועמה סבלו כל מה דסבלו בגלותא ועמה יחד סבלו ישראל כל מה שסבלו בגלות, כי הרי היא עמנו בגלות ועל דהו יש לנו תקנה אל הגאולה.

ואילו יהדרון בתיובתא ואלו ישראל יחזרו בתשובה, אפילו חד ביש או חד צערא דייעבר עלייהו אפלו רעה אחת או צער אחד שיעבר עליהם אתחשב

הקב"ה רומז לצדיקים לבקש רחמים על ישראל

ובגני כף אימא לא הות תמן, ולא יאות לה למחוי תמן, ובגין דאבא הוה ידע רחמנו דאמא וארחא דילה, אמר למשה.

בני רחמאי, עיטא בתרווייהו בדא תדיר, ודא הוא דלחישו לי בלחישו, דלא חזי לגלאה, דברא לא ינדע, ויחמי דהא רצועה אתתקנת, וידחל תדיר, אבל תרווייהו בעיטא דא ובעיטא חדא.

מתוק מדבש

ואמר רבי שמעון להחבריא בני רחמאי בני אהובי עיטא בתרווייהו בדא תדיר עצה של שניהם של הקדוש ברוך הוא והשכינה הוא תמיד בזה, כי אפלו אם השכינה תסתלק מאיזה טעם שיהיה, והיא לא תהיה לאחוז ברצועה של הקדוש ברוך הוא להציל את ישראל מענש, עם כל זה הספיקו בניניהם שהקדוש ברוך הוא לבדו ירמז לצדיקים שיבקשו רחמים על ישראל, ודא הוא דלחישו לי בלחישו דלא חזי לגלאה וזהו שהלחישו לי בלחש שאינו ראוי לגלות את גדל הרחמנות שיש להקדוש ברוך הוא והשכינה על ישראל, כדי דברא לא ינדע שהבן לא ידע שאפלו כשהשכינה מסתלקת הקדוש ברוך הוא לבדו מרמז לצדיקים שיבטלו את הגזירה, ויחמי דהא רצועה אתתקנת, וידחל תדיר ויראה שהרצועה מתקנת ויפחד תמיד מענש ולא יחטא, אבל תרווייהו בעיטא דא ובעיטא חדא אבל באמת שניהם הם בעצה זו ובעצה אחת אף להציל את ישראל מענשים.

(דף קצא ע"א, ובבאוריניו כרך ח עמ' קמב)

השכינה, על ידה יעשה להם הקדוש ברוך הוא נסים ונקמות, לפי שהמלכות [השכינה] תתקן על ידי ההארות שתקבל מהקב"ה כדי להטיב עם ישראל, וראיה לדבר דכתיב והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' היינו שהמלכות תהיה מתקנת בראש הקרים על ידי ראש הקרים. (דף קפט ע"ב, ובבאוריניו כרך ח עמ' קכח-קכו)

הקב"ה רומז לצדיקים לבקש רחמים על ישראל

ובגני כף ולפי שבחטא העגל פגמו ישראל בשכינה, לכן אימא לא הות תמן ולא יאות לה למחוי תמן השכינה לא היתה שם ולא היתה ראויה שתהיה שם, ובגין דאבא הוה ידע רחמנו דאמא וארחא דילה ולפי שאבא שהוא הקדוש ברוך הוא היה יודע הרחמנות של השכינה על ישראל והדרך שלה להציל את ישראל מענשים, לכן אמר למשה הניחה לי וגו', כדי לעורר אותו שיתפלל בשבילם במקום השכינה.

שבת דא שירא

וכתבו המקובלים הגדול הפועל הנעשה מעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. ובכן כאשר נצא ונחשב דעסק התורה דשבת הוא פי אלף מיום חול, ועוד שעסק סתרי התורה בהבנה הוא חשוב פי כמה מעסק לימוד הגנלה נמצא כמה גדול הוא העסק בשבת בסתרי תורה ובהבנה גם אם יעסוק בתורה בשבת ובחצות לילה, הרי שיכפול שוב שכרו, ועל דרך זה כשיחול שבת ביום טוב הרי שיכפול יותר שכרו, ואם כן אשרינו ומה טוב חלקינו, וברוך אלקינו שבראנו לכבודו.

(בן איש חי - הלכות שנה א הקדמה לפרשת שמות)

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

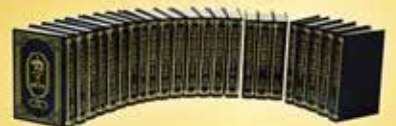
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)